

На второ място, Съветът счита, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че един от мотивите, възприети за да се обоснове налагането на ограничителни мерки срещу Kala Naft не е достатъчен за да се изпълни задължението за мотивиране и че Съветът е бил длъжен да представи доказателства за да обоснове едни друг от тези мотиви. Съветът счита също, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че елементът от мотивите — според който дружеството Kala Naft търгува с оборудване за петролния и газовия сектор, което може да бъде използвано за иранската ядрена програма — не би могъл да се счита като „предоставящ подкрепа“ при разпространението на ядрено оръжие, без да установява връзката между този елемент и другите елементи на мотивите.

**Иск, предявен на 25 юли 2012 г. — Европейска комисия/
Италианска република**

(Дело С-353/12)

(2012/С 287/54)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. Thomas, D. Grespan и B. Stromsky)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е предприела в установените срокове всички необходими мерки, за да възстанови държавната помощ, обявена за незаконна и несъвместима с вътрешния пазар с Решение С(2009) 8123 на Комисията от 28 октомври 2009 година относно държавна помощ С 59/07 (ex N 127/2006 и NN 13/2006), приведена в действие от Италия в полза на Ixfin SpA (нотифицирано на 29 октомври 2009 г. и публикувано в ОВ L 167 от 1.7.2010 г., стр. 39), Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 2, 3 и 4 от посоченото Решение и по ДФЕС.

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Искът на Комисията има за предмет неизпълнението от страна на Италианската република на Решението на Комисията относно държавната помощ под формата на гаранция, предоставена от Министерството на икономическото развитие в подкрепа на заем, сключен от Ixfin с Banca Apulia SpA.

Комисията отбелязва, че Италия е трябвало да осигури изпълнението на задължението за възстановяване на помощта в срок до 1 март 2010 г. и освен това е трябвало да уведоми Комисията в срок до 29 декември 2009 г. за мерките, предприети за спазване на Решението.

Към датата на подаване на настоящия иск ответникът все още не е предприел всички необходими мерки за изпълнение на тези задължения.

**Жалба, подадена на 27 юли 2012 г. от Harald Wohlfahrt
срещу решението, постановено от Общия съд (пети
състав) на 16 май 2012 г. по дело T-580/10, Harald
Wohlfahrt/Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели)**

(Дело С-357/12 Р)

(2012/С 287/55)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Harald Wohlfahrt (представители: M. Loschelder, Rechtsanwalt, V. Schoene, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), Ferrero SpA

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение на Общия съд (пети състав) от 16 май 2012 г. по дело T-580/10 и да се уважат исканията на жалбоподателя, които са изложени пред Общия съд и са възпроизведени на стр. 4 от съдебното решение,

— да се осъди СХВП да понесе необходимите разходи, направени от жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

СХВП и Общият съд отказват на жалбоподателя регистрация на заявената от него марка „Kindertraum“ за стоки от класове 16 и 28, тъй като подпомагащата ответника страна, притежател на поранната италианска словна марка „kinder“, регистрирана включително за стоки от тези класове, е направила възражение.

Жалбоподателят излага три основания за обжалване:

Първо основание за обжалване: нарушение на член 42, параграф 2 от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾

Според Общия съд основният въпрос не бил дали към момента на постановяване на решение по направеното възражение марката, на която е направено позоваване в подкрепа на възражението и е регистрирана от осем години, е използвана или не. Съгласно член 42, параграф 3 във връзка с член 42, параграф 2 от Регламент № 207/2009 използването на марката, на която е направено позоваване в подкрепа на възражението, трябвало да бъде доказано само ако тя е регистрирана поне пет години преди момента на публикуването на заявката за марка на